

El jardí de Borja

En el moment d'inquietud, intranquil·litat, gairebé alarma, en què es trobava el Girona abans del partit, s'esperava una figura com la de Borja García. El conjunt orientat per Juan Carlos Unzué venia d'oferir pèssimes versions, de no mostrar una identitat futbolística, amb més derrotes que victòries, amb l'ambient en l'entorn blanc-i-vermell enrarit, i la presència d'un jugador de la seva envergadura, un líder, capaç d'agafar les regnes de l'equip, es necessitava més que mai en aquestes circumstàncies.

I el madrileny va tornar, a Montilivi, després de tres jornades sense ser-hi, a causa d'una lesió muscular, i no va decebre. El context del matx li va ser idoni i el va saber llegir; des de la mitja punta, per davant del doble pivot que van formar Granell i Gumbau i per darrere de Stuari, va destrossar el Dépor entre línies, rebent a l'esquena dels pivots visitants, girant-se i atacant l'última línia defensiva blanc-i-blava contínuament. Catalitzador, va combinar amb Stuari, va obrir les bandes per a les pujades de Mojica i Aday, va buscar també Marc Gual, i no només això: també va arribar a l'àrea rival amb encert. De fet, va ser determinant fent allò que tant se li reclama i que el va portar a fer un salt de qualitat definitiu: marcar. Indetectable no només per als pivots del conjunt gallec, sinó també per als centrals, ja va avisar amb dues incorporacions a l'àrea amb les quals va vorejar el gol, dues rematades de cap: l'una, aturada pel porter; l'altra, desviada per la defensa. Va ser poc abans del minut 30, quan sí que la va clavar. En una ràpida transició defensa-atac conduïda per Gumbau i finalitzada per Stuari amb un xut al pal, el 10 va arribar, va recollir el refús de la fusta i, amb precisió, va introduir la pilota a la porteria i va avançar el Girona. Borja no només donava oxigen a l'equip cada vegada que entrava en contacte amb la pilota, sinó també al marcador, amb una diana alliberadora, una alenada d'aire fresc.

Però no es va aturar. Còmode i trobant espais per conduir, superar rivals, regalar detalls de qualitat i moure l'equip. En una nova intervenció, va provocar una falta prop de la frontal, que va desembocar en el segon gol dels blanc-i-vermells, obra de Marc Gual.

Tot i això, no tot va ser planer en el guió de l'enfrontament. El Dépor va escurçar distàncies i hi va haver moments de dubte en la segona part, en els quals Borja va continuar sent un far per als seus, aguantant la pilota, participant i treballant també sense pilota, i sent molt important en la pressió. El seu partit es va acabar en el minut 81, quan Unzué va fer sortir Samu Sáiz per rellevar-lo. Montilivi, rendit, es va posar dempeus per ovacionar-lo i, al crit de "Borja, Borja, Borja", el va acomiadar mentre el 10 abandonava la gespa de l'estadi, que ahir va ser el seu jardí.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 04-10-2019, Pàgina 5

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1675097-el-jardi-de-borja.html>